

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY (EU) 2017/2455

ze dne 5. prosince 2017,

kteřou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 2006/112/ES ⁽³⁾ stanoví zvláštní režimy pro vyměřování daně z přidané hodnoty (DPH) pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby osobám nepovinným k dani.
- (2) Směrnice Rady 2009/132/ES ⁽⁴⁾ stanoví osvobození od DPH pro zboží nepatrné hodnoty dovezené v malých zásilkách.
- (3) Při posuzování těchto zvláštních režimů zavedených dne 1. ledna 2015 bylo zjištěno několik oblastí ke zlepšení. Zaprvé by pro mikropodniky usazené v členském státě, jež takové služby příležitostně poskytují do jiných členských států, mělo být sníženo zatížení, které je spojeno s plněním povinností v oblasti DPH v jiných členských státech než v členském státě usazení. V rámci celého Společenství by proto měla být zavedena prahová hodnota, do jejíhož dosažení tato plnění zůstávají předmětem DPH v členském státě usazení. Zadruhé představuje požadavek povinného dodržování požadavků všech členských států, do nichž je dodáváno zboží a jsou poskytovány služby, v oblasti fakturace velkou zátěží. Proto by se za účelem minimalizace zátěže podniků měla fakturace řídit pravidly platnými v členském státě identifikace dodavatele či poskytovatele, jenž zvláštní režimy využívá. Zatřetí nemohou osoby povinné k dani neusazené ve Společenství, avšak registrované k DPH v členském státě, například proto, že provádějí příležitostná plnění, která jsou v tomto členském státě předmětem DPH, využít ani zvláštní režim pro osoby povinné k dani neusazené ve Společenství, ani zvláštní režim pro osoby povinné k dani usazené ve Společenství. V důsledku toho by se mělo povolit takovým osobám povinným k dani využívat zvláštní režim pro osoby povinné k dani neusazené ve Společenství.
- (4) Z posouzení zvláštních režimů pro zdanění telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb zavedených dne 1. ledna 2015 dále vyplynulo, že požadavek podávat příznání k dani do dvaceti dnů po konci zdaňovacího období, za které se příznání k dani podává, představuje

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 30. listopadu 2017 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 345, 13.10.2017 s. 79.

⁽³⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2009/132/ES ze dne 19. října 2009, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu (Úř. věst. L 292, 10.11.2009, s. 5).

příliš krátkou lhůtu, zejména při poskytování služeb prostřednictvím telekomunikační sítě, rozhraní nebo portálu, kdy se předpokládá, že služby poskytnuté prostřednictvím této sítě, rozhraní nebo portálu poskytuje jejich provozovatel, který musí informace pro vyplnění přiznání k dani shromáždit od každého jednotlivého poskytovatele služeb. Posouzení rovněž ukázalo, že požadavek na provádění oprav v přiznáních k dani za daně z daňovací období je pro osoby povinné k dani velkou zátěží, jelikož to může vyžadovat, aby každé čtvrtletí znovu podávaly několik přiznání k dani. V důsledku toho by lhůta pro podání přiznání k dani měla být prodloužena z dvaceti dní na konec měsíce následujícího po skončení daňovacího období a osobám povinným k dani by se mělo umožnit provádět opravy předchozích přiznání k dani v následujícím přiznání, a nikoli v přiznáních za daňovací období, kterého se opravy týkají.

- (5) S cílem zamezit tomu, aby osoby povinné k dani poskytující jiné služby než telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby osobám nepovinným k dani musely být identifikovány pro účely DPH v každém členském státě, kde jsou tyto služby předmětem DPH, měly by členské státy povolit, aby osoby povinné k dani poskytující takové služby mohly využívat informační systém pro registraci a pro přiznání a odvod daně, což jim umožní přiznávat a odvádět DPH z těchto služeb v jediném členském státě.
- (6) Realizace jednotného trhu, globalizace a technologické změny vedly k prudkému růstu elektronického obchodování, a tedy prodeje na dálku u zboží dodaného jak z jednoho členského státu do druhého, tak ze třetích území nebo třetích zemí do Společenství. Tomuto vývoji by měla být přizpůsobena příslušná ustanovení směrnic 2006/112/ES a 2009/132/ES se zohledněním zásady zdanění v místě určení, nutnosti chránit daňové příjmy členských států, nastolit rovné obchodní podmínky pro dotčené podniky a minimalizovat jejich zatížení. Zvláštní režim pro telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby, jež poskytují osoby povinné k dani usazené ve Společenství, avšak nikoli v členském státě spotřeby, by proto měl být rozšířen na prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a podobný zvláštní režim by měl být zaveden pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí. Aby byla oblast působnosti opatření vztahujících se na prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a na prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí jasně vymezena, je třeba tyto pojmy definovat.
- (7) Významná část prodeje na dálku u zboží dodávaného z jednoho členského státu do druhého i ze třetích území nebo třetích zemí do Společenství je usnadňována používáním elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, přičemž se často využívají režimy uskladnění v distribučních centrech. Přestože členské státy mohou stanovit, že v takových případech za odvod daně ručí společně a nerozdílně jiná osoba než osoba povinná odvést daň, ukázalo se, že to nestačí k zajištění účinného a efektivního výběru daně. Pro dosažení tohoto cíle a snížení administrativní zátěže prodávajících, správců daně a spotřebitelů je tudíž nezbytné, aby byly do výběru daně z těchto prodejů zahrnuty osoby povinné k dani, které prodej zboží na dálku prostřednictvím takových elektronických rozhraní usnadňují, a to zavedením domněnky, že jsou osobami, které tyto prodeje uskutečňují. U prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí do Společenství by měl být tento režim omezen na prodej zboží, které je odesíláno nebo přepravováno v zásilkách o skutečné hodnotě nepřesahující částku 150 EUR, od níž je při dovozu vyžadováno úplné celní prohlášení pro celní účely.
- (8) S cílem pomoci členským státům ověřit, zda byla daň za dodání zboží nebo poskytnutí služeb osobami povinnými k dani, jež byla usnadněna elektronickým rozhraním, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, správně zúčtována, je nezbytné záznamy v souvislosti s těmito plněními uchovávat po dobu nejméně deseti let. Doba deseti let je v souladu se stávajícími ustanoveními o uchovávání záznamů. Sestávají-li tyto záznamy z osobních údajů, měly by být v souladu s unijním právem na ochranu osobních údajů.
- (9) Aby se snížilo zatížení podniků, které využívají zvláštní režim pro prodej zboží na dálku uvnitř Společenství, měla by být zrušena povinnost vystavovat při takovém prodeji fakturu. S cílem poskytnout takovým podnikům právní jistotu by definice vymežující taková dodání zboží měla jasně stanovit, že se vztahuje i na případy, kdy je zboží přepravováno nebo odesíláno na účet dodavatele, včetně případů, kdy dodavatel do přepravy nebo odeslání zboží zasahuje přímo.

- (10) Působnost zvláštního režimu pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí by měla být omezena na prodej zboží, jež je odesláno ze třetího území nebo třetí země přímo pořizovateli ve Společenství a jehož skutečná hodnota nepřesahuje částku 150 EUR, od níž je při dovozu vyžadováno úplné celní prohlášení pro celní účely. Zboží podléhající spotřební dani by mělo být z působnosti tohoto režimu vyloučeno, neboť spotřební daň je součástí základu DPH při dovozu. Aby se zamezilo dvojímu zdanění, mělo by být zavedeno osvobození od DPH při dovozu zboží přiznaného podle tohoto zvláštního režimu.
- (11) Aby nedošlo k narušení hospodářské soutěže mezi dodavateli ze Společenství a dodavateli ze třetích zemí a aby se zamezilo ztrátám daňových příjmů, je kromě toho nezbytné zrušit osvobození od DPH u zboží nepatrné hodnoty dovezeného v malých zásilkách, jež stanoví směrnice 2009/132/ES.
- (12) Osobám povinným k dani, které využívají zvláštního režimu pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí, by mělo být umožněno určit zprostředkovatele usazeného ve Společenství jako osobu povinnou odvést daň a splnit povinnosti, které jsou v tomto zvláštním režimu stanoveny, jménem osoby povinné k dani a na její účet.
- (13) Aby byly ochráněny daňové příjmy členských států, měla by být osobě povinné k dani neusazené ve Společenství, která využívá tohoto zvláštního režimu, uložena povinnost určit zprostředkovatele. Tato povinnost by však neměla platit tehdy, je-li tato osoba usazena v zemi, s níž Unie uzavřela dohodu o vzájemné pomoci.
- (14) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice, pokud jde o stanovení seznamu třetích zemí, s nimiž Unie uzavřela dohodu o vzájemné pomoci s podobnou oblastí působnosti jako směrnice Rady 2010/24/EU ⁽¹⁾ a nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ⁽²⁾, by měly by Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽³⁾. Stanovení seznamu třetích zemí je přímo spojeno se správní spoluprací v oblasti DPH, a proto je vhodné, aby byl Komisi nápomocen Stálý výbor pro správní spolupráci, zřízený článkem 58 nařízení (EU) č. 904/2010.
- (15) S ohledem na prudký růst elektronického obchodování a z toho plynoucí zvýšení počtu malých zásilek dovezených do Společenství, jejichž skutečná hodnota nepřesahuje 150 EUR, by členské státy měly systematicky povolovat využívání zvláštních režimů pro přiznání a odvod DPH při dovozu. Tyto režimy lze uplatnit, jestliže není využíván zvláštní režim pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí. Pokud členský stát dovozu nestanoví v rámci tohoto zvláštního režimu systematické uplatňování snížených sazeb daně, měl by mít konečný pořizovatel možnost rozhodnout se pro standardní postup při dovozu, aby případnou sníženou sazbu daně získal.
- (16) Datum použití ustanovení této směrnice musí v příslušných případech zohlednit dobu potřebnou pro zavedení opatření nezbytných pro provedení této směrnice a pro to, aby členské státy přizpůsobily svůj informační systém pro registraci a pro přiznávání a odvod daně.
- (17) Jelikož cíle této směrnice, totiž zjednodušení povinností v oblasti DPH, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (18) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽⁴⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátních předpisech o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spoluprací a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

(19) Směrnice 2006/112/ES a 2009/132/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. ledna 2019

S účinkem ode dne 1. ledna 2019 se směrnice 2006/112/ES mění takto:

1) Článek 58 se nahrazuje tímto:

„Článek 58

1. Místem poskytnutí následujících služeb osobě nepovinné k dani je místo, kde je tato osoba usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje:

- a) telekomunikační služby;
- b) služby rozhlasového a televizního vysílání;
- c) elektronicky poskytované služby, zejména služby uvedené v příloze II.

Pokud poskytovatel služby a příjemce komunikují prostřednictvím elektronické pošty, neznamená to samo o sobě, že poskytnutá služba je elektronicky poskytovanou službou.

2. Odstavec 1 se nepoužije, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) poskytovatel je usazen, nebo není-li usazen, má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, pouze v jednom členském státě a
- b) služby jsou poskytovány osobám nepovinným k dani, které jsou usazeny, mají bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržují, v kterémkoli jiném členském státě než členském státě uvedeném v písmeni a) a
- c) celková hodnota služeb poskytnutých podle písmene b), bez DPH, nepřesáhne v běžném kalendářním roce částku 10 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně a nepřesáhla tuto částku ani v průběhu předchozího kalendářního roku.

3. Je-li v průběhu kalendářního roku prahová hodnota uvedená v odst. 2 písm. c) překročena, použije se od tohoto okamžiku odstavec 1.

4. Členský stát, na jehož území jsou poskytovatelé uvedení v odstavci 2 usazeni, nebo nejsou-li usazeni, mají bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržují, poskytne těmto poskytovatelům možnost se rozhodnout, že se místo poskytnutí služby určí podle odstavce 1, přičemž toto rozhodnutí se v každém případě vztahuje na dva kalendářní roky.

5. Členské státy přijmou vhodná opatření ke sledování toho, zda osoby povinné k dani splňují podmínky podle odstavců 2, 3 a 4.

6. Odpovídající hodnota v národní měně částky uvedené v odst. 2 písm. c) se vypočte s použitím směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou v den přijetí směrnice Rady (EU) 2017/2455 (*).

(*) Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku (Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 7).“

2) Článek 219a se nahrazuje tímto:

„Článek 219a

1. Fakturace podléhá pravidlům použitelným v členském státě, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V.
2. Odchylně od odstavce 1 se na fakturaci vztahují tato pravidla:
 - a) pravidla použitelná v členském státě, v němž má dodavatel nebo poskytovatel sídlo své ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž je dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečněno, nebo pokud takové sídlo nebo stálá provozovna neexistují, pravidla použitelná v členském státě, v němž má dodavatel nebo poskytovatel bydliště nebo v němž se obvykle zdržuje, jestliže:
 - i) dodavatel nebo poskytovatel není usazen v členském státě, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V, nebo provozovna dodavatele nebo poskytovatele v uvedeném členském státě se neúčastní dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu čl. 192a písm. b), a osobou povinnou odvést daň je osoba, které je zboží dodáno nebo služba poskytnuta, pokud pořizovatel nebo příjemce nevystaví fakturu;
 - ii) dodání zboží nebo poskytnutí služby se nepovažuje za uskutečněné ve Společenství v souladu s hlavou V;
 - b) pravidla použitelná v členském státě, v němž je dodavatel nebo poskytovatel využívající některý ze zvláštních režimů podle hlavy XII kapitoly 6 identifikován.
3. Odstavce 1 a 2 tohoto článku se použijí, aniž jsou dotčeny články 244 až 248.“

3) V článku 358a se bod 1 nahrazuje tímto:

„1) „osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství“ osoba povinná k dani, která nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Společenství;“.

4) V čl. 361 odst. 1 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) prohlášení, že osoba nemá sídlo své ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Společenství.“

Článek 2

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. ledna 2021

S účinkem ode dne 1. ledna 2021 se směrnice 2006/112/ES mění takto:

1) V článku 14 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „prodejem zboží na dálku uvnitř Společenství“ dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno dodavatelem nebo na jeho účet z jiného členského státu než členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli, a to i pokud do jeho přepravy či odeslání dodavatel zasahuje nepřímo, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) dodání zboží se uskutečňuje pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo pro jinou osobu nepovinnou k dani;
 - b) předmětem dodání je zboží jiné než nové dopravní prostředky a než zboží, jež je dodáváno s montáží nebo instalací, ať již se zkušebním provozem nebo bez něj, dodavatelem nebo na jeho účet;
- 2) „prodejem na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí“ dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno dodavatelem nebo na jeho účet ze třetího území nebo třetí země pořizovateli v členském státě, a to i pokud do jeho přepravy či odeslání dodavatel zasahuje nepřímo, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) dodání zboží se uskutečňuje pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo pro jinou osobu nepovinnou k dani;
 - b) předmětem dodání je zboží jiné než nové dopravní prostředky a než zboží, jež je dodáváno s montáží nebo instalací, ať již se zkušebním provozem nebo bez něj, dodavatelem nebo na jeho účet.“

2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 14a

1. Pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, usnadňuje prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí v zásilkách, jejichž skutečná hodnota nepřesahuje 150 EUR, má se za to, že toto zboží obdržela a dodala sama.

2. Pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, usnadňuje dodání zboží ve Společenství osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství osobě nepovinné k dani, má se za to, že toto zboží sama obdržela a dodala sama.“

3) Článek 33 se nahrazuje tímto:

„Článek 33

Odchylně od článku 32:

- a) za místo dodání u prodeje zboží na dálku uvnitř Společenství se považuje místo, kde se zboží nachází při ukončení odeslání nebo přepravy pořizovateli;
- b) za místo dodání u prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí do jiného členského státu než členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli se považuje místo, kde se zboží nachází při ukončení odeslání nebo přepravy pořizovateli;
- c) má se za to, že se místo dodání u prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí do členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli nachází v tomto členském státě, pokud má být DPH z dotyčného zboží přiznána ve zvláštním režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4.“

4) Článek 34 se zrušuje.

5) Článek 35 se nahrazuje tímto:

„Článek 35

Článek 33 se nevztahuje na dodání použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností, jak jsou vymezeny v čl. 311 odst. 1 bodech 1 až 4, ani na dodání použitých dopravních prostředků, jak jsou vymezeny v čl. 327 odst. 3, jež jsou předmětem daně podle příslušných zvláštních režimů.“

6) V článku 58 se zrušují odstavce 2 až 6.

7) V hlavě V se vkládá nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA 3a

Prahová hodnota pro osoby povinné k dani dodávající zboží podle čl. 33 písm. a) a poskytující služby podle článku 58

Článek 59c

1. Ustanovení čl. 33 písm. a) a článku 58 se nepoužijí, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) dodavatel nebo poskytovatel je usazen, nebo není-li usazen, má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, pouze v jednom členském státě;
- b) služby jsou poskytovány osobám nepovinným k dani, které jsou usazeny, mají bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržují, v kterémkoli jiném členském státě než členském státě uvedeném v písmeni a), nebo zboží je odesláno nebo přepravováno do kteréhokoli jiného členského státu než členského státu uvedeného v písmenech a); a
- c) celková hodnota služeb poskytnutých podle písmene b), bez DPH, nepřesáhne v běžném kalendářním roce částku 10 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně a nepřesáhla tuto částku ani v průběhu předchozího kalendářního roku.

2. Je-li v průběhu kalendářního roku prahová hodnota uvedená v odst. 1 písm. c) překročena, použijí se od tohoto okamžiku čl. 33 písm. a) a článek 58.

3. Členský stát, na jehož území se nachází zboží v okamžiku zahájení svého odeslání nebo přepravy nebo kde jsou usazeny osoby povinné k dani poskytující telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby, poskytne osobám povinným k dani uskutečňujícím plnění splňující podmínky podle odstavce 1 možnost se rozhodnout, že se místo dodání určí podle čl. 33 písm. a) a místo poskytnutí podle článku 58, přičemž toto rozhodnutí se v každém případě vztahuje na dva kalendářní roky.

4. Členské státy přijmou vhodná opatření ke sledování toho, zda osoby povinné k dani splňují podmínky podle odstavců 1, 2 a 3.

5. Odpovídající hodnota v národní měně částky uvedené v odst. 1 písm. c) se vypočte s použitím směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou v den přijetí směrnice (EU) 2017/2455.“

8) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 66a

Odchylně od článků 63, 64 a 65 je v případě dodání zboží, z něhož má povinnost odvést daň osoba usnadňující dodání podle článku 14a, zdanitelné plnění uskutečněno a daňová povinnost vzniká v okamžiku přijetí platby.“

9) V čl. 143 odst. 1 se vkládá nové písmeno, které zní:

„ca) dovoz zboží, kdy má být DPH přiznána ve zvláštním režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4 a kdy bylo příslušnému celnímu orgánu v členském státě dovozu nejpozději při předložení dovozního prohlášení poskytnuto osobní identifikační číslo pro DPH přidělené podle článku 369q dodavateli nebo zprostředkovateli, který jedná na účet dodavatele, pro účely využití zvláštního režimu;“.

10) V čl. 220 odst. 1 se bod 2 nahrazuje tímto:

„2) za dodání zboží uvedená v článku 33, pokud osoba povinná k dani nevyužívá zvláštní režim podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 3;“.

11) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 242a

1. Pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, usnadňuje dodání zboží nebo poskytnutí služeb ve Společenství osobě nepovinné k dani v souladu s hlavou V, má povinnost o těchto dodáních nebo poskytnutích uchovávat záznamy. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu, v němž jsou tato dodání zboží nebo poskytnutí služeb zdanitelná, umožnily ověřit, zda byla daň správně zúčtována.

2. Záznamy uvedené v odstavci 1 musí být dotčenému členskému státu na žádost elektronicky zpřístupněny.

Záznamy se uchovávají po dobu deseti let od konce roku, ve kterém bylo plnění uskutečněno.“

12) V hlavě XII se název kapitoly 6 nahrazuje tímto:

„Zvláštní režimy pro osoby povinné k dani, které poskytují služby osobám nepovinným k dani nebo uskutečňují prodej zboží na dálku“.

13) V článku 358 se zrušují body 1, 2 a 3.

14) Nadpis oddílu 2 se nahrazuje tímto:

„Zvláštní režim pro služby poskytované osobami povinnými k dani neusazenými ve Společenství“.

15) V článku 358a se doplňuje nový bod, který zní:

„3) „členským státem spotřeby“ členský stát, v němž se poskytnutí služeb považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V kapitolou 3;“.

16) Článek 359 se nahrazuje tímto:

„Článek 359

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu osobě povinné k dani neusazené ve Společenství poskytující služby osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v členském státě. Tento režim se použije na všechny tyto služby poskytnuté ve Společenství.“

17) Článek 362 se nahrazuje tímto:

„Článek 362

Členský stát identifikace přidělí osobě povinné k dani neusazené ve Společenství pro účely využití tohoto zvláštního režimu osobní identifikační číslo pro DPH a sdělí jí ho elektronickými prostředky. Na základě informací použitých pro tuto identifikaci mohou členské státy spotřeby využít vlastní identifikační systémy.“

18) V článku 363 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) tato osoba mu oznámí, že již služby, na které se vztahuje tento zvláštní režim, neposkytuje;“.

19) Články 364 a 365 se nahrazují tímto:

„Článek 364

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství, která využívá tohoto zvláštního režimu, podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že služby, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, nebyly poskytnuty. Přiznání k dani se podává do konce měsíce následujícího po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.

Článek 365

Přiznání k dani obsahuje osobní identifikační číslo pro DPH pro účely využití tohoto zvláštního režimu a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, služeb, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, poskytnutých ve zdaňovacím období a celkovou výši příslušné DPH rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V přiznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby daně a celková splatná daň.

Pokud je v přiznání k dani po jeho podání nutné provést jakékoli změny, uvedou se v některém z následných přiznání do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 364. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.“

20) Článek 368 se nahrazuje tímto:

„Článek 368

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst daň podle článku 168 této směrnice. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedené směrnice. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se službami, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.

Musí-li být osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, registrována v členském státě pro činnosti, na něž se tento zvláštní režim nevztahuje, odpočte si v přiznání k dani, jež má podat podle článku 250 této směrnice, daň vzniklou v daném členském státě v souvislosti se zdanitelnými činnostmi, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.“

21) V hlavě XII kapitole 6 se název oddílu 3 se nahrazuje tímto:

„Zvláštní režim pro prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a pro služby poskytnuté osobou povinnou k dani usazenou ve Společenství, avšak nikoli v členském státě spotřeby“.

22) V článku 369a se doplňuje nový bod, který zní:

„3) „členským státem spotřeby“ členský stát, v němž se poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V kapitolou 3, nebo v případě prodeje na dálku uvnitř Společenství členský stát ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli.“

23) Články 369b a 369c se nahrazují tímto:

„Článek 369b

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu osobě povinné k dani uskutečňující prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a osobě povinné k dani neusazené v členském státě spotřeby poskytující služby osobě nepovinné k dani. Tento režim se použije na všechno toto zboží dodané nebo všechny tyto služby poskytnuté ve Společenství.

Článek 369c

Osoba povinná k dani oznámí členskému státu identifikace zahájení a ukončení zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, nebo takové jejich změny, které způsobí, že přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Toto oznámení se podává elektronicky.“

24) Článek 369e se mění takto:

a) návětí se nahrazuje tímto:

„Členský stát identifikace vyloučí osobu povinnou k dani z tohoto zvláštního režimu v těchto případech:“

b) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) tato osoba oznámí, že již neuskutečňuje prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a neposkytuje služby, na něž se vztahuje tento zvláštní režim;“.

25) Články 369f a 369 g se nahrazují tímto:

„Článek 369f

Osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace příznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že se prodej zboží na dálku uvnitř Společenství neuskutečnil nebo služby, na něž se vztahuje tento režim, nebyly poskytnuty. Příznání k dani se podává do konce měsíce následujícího po konci zdaňovacího období, za které se příznání k dani podává.

Článek 369g

1. Příznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH podle článku 369d a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, prodeje zboží na dálku uvnitř Společenství a poskytnutí služeb, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, uskutečněných ve zdaňovacím období a celkovou výši příslušné DPH rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V příznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby daně a celková splatná daň. V příznání k dani se též uvedou změny vztahující se k předchozím zdaňovacím obdobím, jak je stanoveno v odstavci 4 tohoto článku.

2. Je-li v případě prodeje zboží na dálku uvnitř Společenství, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu než členského státu identifikace, obsahuje příznání k dani také celkovou hodnotu takového prodeje pro každý členský stát, odkud je zboží odesláno nebo přepraveno, spolu s osobním identifikačním číslem pro DPH nebo daňovým registračním číslem přiděleným každým takovým členským státem. V příznání k dani se tyto informace uvedou pro každý jiný členský stát než členský stát identifikace a v členění podle členských států spotřeby.

3. Má-li osoba povinná k dani poskytující služby, na které se vztahuje tento zvláštní režim, jednu nebo více stálých provozoven, z nichž dané služby poskytuje, jinde než v členském státě identifikace, obsahuje příznání k dani také celkovou hodnotu takto poskytnutých služeb pro každý členský stát, v němž má daná osoba povinná k dani provozovnu, spolu s osobním identifikačním číslem pro DPH nebo daňovým registračním číslem dané provozovny, a v členění podle členských států spotřeby.

4. Pokud je v příznání k dani po jeho podání nutné provést jakékoli změny, uvedou se v některém z následných příznání do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní příznání v souladu s článkem 369f. V uvedeném následném příznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.“

26) V čl. 369h odst. 1 druhém pododstavci se druhá věta nahrazuje tímto:

„Pokud byly při dodání zboží nebo poskytnutí služby použity jiné měny, použije osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu pro vyplnění přiznání k dani směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období.“

27) V článku 369i se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, odvede daň s odkazem na příslušné přiznání k dani nejpozději při uplynutí lhůty pro podání přiznání k dani.“

28) Článek 369j se nahrazuje tímto:

„Článek 369j

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice daň vzniklou v členském státě spotřeby u zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento režim. Bez ohledu na čl. 2 bod 1, článek 3 a čl. 8 odst. 1 písm. e) směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedené směrnice.

Musí-li být povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, registrována v členském státě pro činnosti, na něž se nevztahuje tento zvláštní režim, odpočte si v přiznání k dani, jež má podat podle článku 250 této směrnice, daň vzniklou v daném členském státě v souvislosti se zdanitelnými činnostmi, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.“

29) V článku 369k se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, vede záznamy o plněních, na něž se tento zvláštní režim vztahuje. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu spotřeby umožnily ověřit, zda je přiznání k dani správné.“

30) V hlavě XII kapitole 6 se doplňuje nový oddíl, který zní:

„ODDÍL 4

Zvláštní režim pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí

Článek 369l

Pro účely tohoto oddílu se prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí vztahuje pouze na zboží, s výjimkou výrobků podléhajících spotřební dani, v zásilkách, jejichž skutečná hodnota nepřesahuje 150 EUR.

Pro účely tohoto oddílu, a aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, se rozumí:

- 1) „osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství“ osoba povinná k dani, která nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Společenství;
- 2) „zprostředkovatelem“ osoba usazená ve Společenství, kterou osoba povinná k dani uskutečňující prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí určí jako osobu povinnou odvést daň a splnit povinnosti stanovené v tomto zvláštním režimu jménem a na účet osoby povinné k dani;
- 3) „členským státem identifikace“:
 - a) není-li osoba povinná k dani usazená ve Společenství, členský stát, v němž se tato osoba rozhodne registrovat;
 - b) má-li osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti mimo Společenství, ale má v něm jednu nebo více stálých provozoven, členský stát, v němž se nachází stálá provozovna a v němž osoba povinná k dani oznámí, že hodlá použít tento zvláštní režim;
 - c) má-li osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti v členském státě, tento členský stát;

- d) má-li zprostředkovatel sídlo ekonomické činnosti v členském státě, tento členský stát;
- e) má-li zprostředkovatel sídlo ekonomické činnosti mimo Společenství, ale má v něm jednu nebo více stálých provozoven, členský stát, v němž se nachází stálá provozovna a v němž zprostředkovatel oznámí, že hodlá použít tento zvláštní režim.

Pro účely písmen b) a e), má-li osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel více než jednu stálou provozovnu ve Společenství, zaváže se rozhodnutím oznámit členský stát usazení na daný kalendářní rok a na dva po něm následující kalendářní roky;

- 4) „členským státem spotřeby“ členský stát ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli.

Článek 369m

1. Členské státy povolí využívat tento zvláštní režim těmto osobám povinným k dani uskutečňujícím prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí:

- a) osobám povinným k dani usazeným ve Společenství, které uskutečňují prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí;
- b) osobám povinným k dani usazeným nebo neusazeným ve Společenství, které uskutečňují prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí a které jsou zastoupeny zprostředkovatelem usazeným ve Společenství;
- c) osobám povinným k dani usazeným ve třetí zemi, s níž Unie uzavřela dohodu o vzájemné pomoci s podobnou oblastí působnosti jako směrnice Rady 2010/24/EU (*) a nařízení (EU) č. 904/2010, které uskutečňují prodej zboží na dálku z této třetí země.

Tyto osoby povinné k dani uplatní tento zvláštní režim na všechny své podeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí.

2. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. b) nemůže osoba povinná k dani jmenovat současně více než jednoho zprostředkovatele.

3. Komise přijme prováděcí akt, kterým stanoví seznam třetích zemí podle odst. 1 prvního pododstavce písm. c) tohoto článku. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle článku 5 nařízení (EU) č. 182/2011 a výběrem pro tento účel je výbor zřízený článkem 58 nařízení (EU) č. 904/2010.

Článek 369n

Při prodeji na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí, u něhož se přiznává daň podle tohoto zvláštního režimu, je zdanitelné plnění uskutečněno a daňová povinnost vzniká v okamžiku dodání zboží. Zboží se považuje za dodané v okamžiku přijetí platby za zboží.

Článek 369o

Osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu nebo zprostředkovatel jednající na její účet oznámí členskému státu identifikace zahájení a ukončení činnosti, kterou vykonává podle tohoto zvláštního režimu, nebo takové její změny, které způsobí, že přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Toto oznámení se podává elektronicky.

Článek 369p

1. Informace předložené osobou povinnou k dani, která nepoužívá zprostředkovatele, členskému státu identifikace předtím, než začne používat tento zvláštní režim, musí obsahovat tyto identifikační údaje:

- a) plné jméno;
- b) poštovní adresu;
- c) elektronickou adresu a internetové stránky;
- d) identifikační číslo pro DPH nebo vnitrostátní daňové číslo.

2. Informace předložené zprostředkovatelem členskému státu identifikace předtím, než začne využívat tento zvláštní režim na účet osoby povinné k dani, musí obsahovat tyto identifikační údaje:

- a) plné jméno;
- b) poštovní adresu;
- c) elektronickou adresu;
- d) identifikační číslo pro DPH.

3. Informace předložené zprostředkovatelem členskému státu identifikace za každou osobu povinnou k dani, již zastupuje, předtím, než tato osoba povinná k dani začne využívat tento zvláštní režim na účet osoby povinné k dani, musí obsahovat tyto identifikační údaje:

- a) plné jméno;
- b) poštovní adresu;
- c) elektronickou adresu a internetové stránky;
- d) identifikační číslo pro DPH nebo vnitrostátní daňové číslo;
- e) osobní identifikační číslo přidělené v souladu s čl. 369q odst. 3.

4. Osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu nebo případně její zprostředkovatel oznámí členskému státu identifikace veškeré změny předložených informací.

Článek 369q

1. Členský stát identifikace přidělí osobě povinné k dani využívající tento zvláštní režim osobní identifikační číslo pro DPH pro účely využití tohoto zvláštního režimu a sdělí jí je elektronickými prostředky.

2. Členský stát identifikace přidělí zprostředkovateli osobní identifikační číslo a sdělí mu je elektronickými prostředky.

3. Členský stát identifikace přidělí osobní identifikační číslo pro DPH pro účely využití tohoto zvláštního režimu zprostředkovateli za každou osobu povinnou k dani, za niž je určen.

4. Identifikační číslo pro DPH přidělené podle odstavců 1, 2 a 3 se použije pouze pro účely tohoto zvláštního režimu.

Článek 369r

1. Členský stát identifikace vymaže osobu povinnou k dani nevyužívající zprostředkovatele z identifikačního registru v těchto případech:

- a) tato osoba mu oznámí, že již neuskutečňuje prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí;
- b) lze jinak mít za to, že zdanitelné činnosti prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí skončily;
- c) tato osoba přestane splňovat nezbytné podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu;
- d) tato osoba soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu.

2. Členský stát identifikace vymaže zprostředkovatele z identifikačního registru v těchto případech:

- a) zprostředkovatel po dobu dvou po sobě jdoucích kalendářních čtvrtletí nejednal jako zprostředkovatel na účet osoby povinné k dani využívající tento zvláštní režim;
- b) zprostředkovatel přestane splňovat ostatní nezbytné podmínky pro činnost zprostředkovatele;
- c) zprostředkovatel soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu.

3. Členský stát identifikace vymaže osobu povinnou k dani zastupovanou zprostředkovatelem z identifikačního registru v těchto případech:

- a) zprostředkovatel mu oznámí, že osoba povinná k dani, za kterou je určen, již neuskutečňuje prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí;
- b) lze jinak mít za to, že zdanitelné činnosti této osoby povinné k dani týkající se prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí skončily;
- c) tato osoba povinná k dani přestane splňovat nezbytné podmínky pro využití tohoto zvláštního režimu;
- d) tato osoba povinná k dani soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu;
- e) zprostředkovatel oznámí členskému státu identifikace, že tuto osobu povinnou k dani již nezastupuje.

Článek 369s

Osoba povinná k dani využívající tento zvláštní režim nebo její zprostředkovatel podávají elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každý měsíc, a to i v případě, že se prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí neuskutečnil. Přiznání k dani se podává do konce měsíce následujícího po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.

Pokud má být podáno přiznání k dani v souladu s prvním pododstavcem, členský stát neukládá pro účely DPH žádné další povinnosti ani nestanoví jiné formality při dovozu.

Článek 369t

1. Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH podle článku 369q a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí, u něhož vzniká daňová povinnost v daném zdaňovacím období, a celkovou výši příslušné daně rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V přiznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby daně a celková splatná daň.

2. Pokud je v přiznání k dani po jeho podání nutné provést jakékoli změny, uvedou se v některém z následných přiznání do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 369s. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.

Článek 369u

1. Údaje v přiznání k dani se vyjadřují v eurech.

Členské státy, jejich měnou není euro, mohou požadovat, aby údaje v přiznání k dani byly vyjádřeny v jejich národní měně. Pokud byly při dodání zboží použity jiné měny, použije osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu nebo její zprostředkovatel pro vyplnění přiznání k dani směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období.

2. Přepočtení se provede podle směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro uvedený den, nebo pokud není v uvedený den kurz zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den.

Článek 369v

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, nebo její zprostředkovatel odvedou daň s odkazem na příslušné přiznání k dani nejpozději do uplynutí lhůty pro podání přiznání k dani.

Odvod se provádí na bankovní účet vedený v eurech, který určí členský stát identifikace. Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby byl odvod proveden na bankovní účet vedený v jejich vlastní měně.

Článek 369w

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice daň vzniklou v členských státech spotřeby u zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento režim. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS a čl. 2 bod 1 a článek 3 směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedených směrnic. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se zbožím, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.

Musí-li být osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, registrována v členském státě pro činnosti, na něž se tento zvláštní režim nevztahuje, odpočte si v příznání k dani, jež má podat podle článku 250 této směrnice, daň vzniklou v daném členském státě v souvislosti se zdanitelnými činnostmi, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.

Článek 369x

1. Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, vede záznamy o plněních, na něž se tento zvláštní režim vztahuje. Zprostředkovatel vede záznamy za každou z osob povinných k dani, jež zastupuje. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu spotřeby umožnily ověřit, zda je příznání k dani správné.

2. Záznamy uvedené v odstavci 1 musí být na žádost zpřístupněny členskému státu spotřeby a členskému státu identifikace v elektronické formě.

Záznamy se uchovávají po dobu deseti let od 31. prosince roku, ve kterém bylo plnění uskutečněno.

(*) Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1).“

31) V hlavě XII se doplňují nové kapitoly, které znějí:

„KAPITOLA 7

Zvláštní režim pro příznání a odvod DPH při dovozu

Článek 369y

Pokud pro dovoz zboží, s výjimkou výrobků podléhajících spotřební dani, obsaženého v zásilkách, jejichž skutečná hodnota nepřesahuje 150 EUR, není použit zvláštní režim podle kapitoly 6 oddílu 4, povolí členský stát dovozu osobě, která zboží předkládá k celnímu řízení na účet osoby, jíž je zboží určeno na území Společenství, využít zvláštního režimu pro příznání a odvod DPH při dovozu zboží, jehož odeslání nebo přeprava je v tomto členském státě ukončena.

Článek 369z

1. Pro účely tohoto zvláštního režimu platí toto:

- a) osobou povinnou odvést daň je osoba, jíž je zboží určeno;
 - b) výběr daně od osoby, jíž je zboží určeno, a odvod této daně zajistí osoba, která zboží předkládá k celnímu řízení na území Společenství.
2. Členské státy stanoví, že osoba, která předkládá zboží k celnímu řízení na území Společenství, musí přijmout vhodná opatření k zajištění toho, aby osoba, jíž je zboží určeno, odvedla daň správně.

Článek 369za

Odchylně od čl. 94 odst. 2 mohou členské státy stanovit, že při použití tohoto zvláštního režimu se uplatňuje základní sazba daně platná v členském státě dovozu.

Článek 369zb

1. Členské státy umožní, aby se daň vybraná podle tohoto zvláštního režimu uváděla elektronicky v měsíčním prohlášení. V prohlášení se uvádí celková daň vybraná v příslušném kalendářním měsíci.

2. Členské státy vyžadují, aby daň uvedená v odstavci 1 byla splatná do konce měsíce následujícího po dovozu.
3. Osoby používající tento zvláštní režim vedou záznamy o plněních, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, po dobu, kterou určí členský stát dovozu. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně nebo celnímu orgánu členského státu dovozu umožnily ověřit, zda je přiznaná daň správná, a musí být na žádost zpřístupněny členskému státu dovozu v elektronické podobě.

KAPITOLA 8

Směnné hodnoty

Článek 369zc

1. Směnná hodnota eura v národní měně, ke které se přihlíží pro účely částky uvedené v člancích 369l a 369y, se stanoví jednou ročně. Použijí se sazby platné v první pracovní den měsíce října s účinkem od 1. ledna následujícího roku.
2. Členské státy mohou zaokrouhlit částku v národní měně získanou přepočtem částek v eurech.
3. Členské státy mohou ponechat uvedenou částku beze změny i po roční úpravě podle odstavce 1, jestliže přepočet částky vyjádřené v eurech vede před zaokrouhlením podle odstavce 2 ke změně částky vyjádřené v národní měně nižší než 5 % nebo k jejímu snížení.“

Článek 3

Změna směrnice 2009/132/ES

Hlava IV směrnice 2009/132/ES se zrušuje s účinkem od 1. ledna 2021.

Článek 4

Provedení

1. Členské státy do 31. prosince 2018 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 1 této směrnice. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Členské státy do 31. prosince 2020 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 2 a 3 této směrnice. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 1 této směrnice použijí ode dne 1. ledna 2019.

Předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 2 a 3 této směrnice použijí ode dne 1. ledna 2021.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 5. prosince 2017.

Za Radu
předseda
T. TÕNISTE
